Petak, 09.03.2012.g.

Neki dan sam bio na jednom sprovodu. Rijetko idem na sprovode. Nikada baš nisam imao neki osjećaj da su ti sprovodi radi pokojnika. Više su mi oni bili nešto što moraju napraviti oni koji iza pokojnika ostaju. I da svi mi, koji ćemo doći na sprovod, pokažemo koliko nam je značio pokojnik i da pokažemo da žalujemo zajedno s njegovim najbližima.

I tu najčešće priča i završava. Vrlo rijetki će se nakon toga sprovoda sjetiti pokojnika kroz neku molitvu ili prikazanu misu. Najčešće mislimo da je nekakva naša obveza završila posjetom sprovodu, kupnjom nekog vijenca ili svijeća. I rijetki koji će otići na misu za pokojnika poslije

sprovoda. I za DAN SVIH SVETIH obići njegov grob. I mnogi u sebi misle da je to sve što mogu učiniti za pokojnika poslije njegove smrti.

O, KAKO SU U KRIVU!

Za tu dragu osobu, koja je neki dan umrla, molio sam se jednom kratkom molitvom svakodnevno, već duže vremena. Bila je u velikoj potrebi. I nije znala za moju molitvu. Ali sam kroz razgovor sa drugim osobama koje su ju znale saznao dosta toga o njezinim zadnjim danima života.

I da nemam stalno Gospodina u svojim mislima, teško bi mogao dokučiti zašto sam se počeo za nju moliti. Kao i za mnoge druge. No Gospodin mi jednostavno dadne neko nadahnuće, neku misao o tim osobama gdje ja prepoznam Njegov poziv meni. I u tom trenutku, kada to osjetim, i nema baš neke naše ljudske logike zašto bi se baš ja morao početi moliti Gospodinu za tu osobu. Tek kasnije, a za neke ljude ni sada nemam neki spoznati razlog, Gospodin mi dadne spoznati kakvi su bili Njegovi planovi. Teško ih je spoznati našim ljudskim poimanjem.

JER GOSPODINOVI PLANOVI USMJERENI SU SAMO NA

NAŠE SPASENJE I VJEČNI ŽIVOT. POSLIJE ZAVRŠETKA

OVOG NAŠEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA.

A NAMA LJUDIMA JE TO NEMOGUĆE SPOZNATI,

POGOTOVO AKO SMO ZATVORENI PREMA GOSPODINU I

NJEGOVOJ RIJEČI. JER SVE GLEDAMO KROZ NAŠE

LJUDSKE POTREBE NA OVOM SVIJETU, GDJE ĆE NAM

ŽIVOT TAKO KRATKO TRAJATI.

I nikako mi ovih dana nije jasno što će biti s tom osobom za koju sam se i ja, a znam i druge drage osobe u vjeri, molio. Ona i njezina obitelj nisu baš bili u vjeri, nisu išli na mise. Koliko znam, sakramente su primili. No, nisu i ne žive život u vjeri i po Gospodinovoj riječi.

Ali, znam sigurno da je ta draga osoba prije nekoliko mjeseci napravila ispovijed. I to iz trećeg pokušaja. Prva dva puta, kada se došla ispovjediti, nije se uspjela iz raznih razloga. Zlo uvijek nastoji to spriječiti. No, ona je bila uporna. Došla je i treći put.

I sada me prolaze trnci kada zamišljam tu situaciju. Duboko u sebi je osjećala potrebu za Gospodinom koju vjerojatno ni sama nije znala protumačiti. Obitelji to nije htjela reći jer je vjerojatno mislila da je neće razumjeti. A zlo ju je svim sredstvima, duhovnim i materijalnim, htjelo odvratiti da to učini.

A ona je to ipak učinila.

O BOŽE, GOSPODINE NAŠ! SAMO TI ZNAŠ KOLIKO

JOJ JE ZA TO TREBALO SNAGE. *(idu mi suze, ni sam*

ne znam zašto, Bogu hvala) **KAKO MALI NAPOR ZA**

NEKOGA OD NAS A KOLIKO JE SNAGE NEGDJE NJOJ

TREBALO DA TO UČINI.

I na sprovodu sam ponovno osjetio nešto prekrasno. I još danas se pitam da li si ja to ne umišljam. Možda si i umišljam. Ali ove suze, koje mi i sada teku, su mi dokaz da je to bilo Gospodnje djelo. A čudni su njegovi planovi za nas i već sam pomalo prestao razmišljati o tome zašto se meni i drugima te neke stvari događaju uvjeri, zašto nam ih dadne za spoznati.

I to zato jer po našem ljudskom poimanju svatko onaj koji ne ide stalno u crkvu, koji krši Božje zapovijedi i svojim ponašanjem vrijeđa Gospodina, NE BI TREBAO IMATI KOD GOSPODINA MILOST.

No, tko smo to mi da o tome sudimo i koliko zapravo mi poznajemo ljude oko sebe. Čak i svoje najbliže. Ne izvana NEGO U DUBINAMA NJIHOVIH SRDACA I DUŠA.

Tako mi je to sve što sam doživio moleći za tu osobu, na njezinom sprovodu, pa i sada kada pišem ove riječi, bilo malo čudno. JER ONA NIJE SVJEDOČILA SVOJU VJERU I NIJE U NJOJ ŽIVJELA.

No, slučaj te osobe ponovno mi je pokazao koliko zapravo

smo mi ljudi ništavni u svojem poimanju Gospodina i

Njegovog plana za naše spasenje.

ŠTO TO MI, TAKVI KAKVI JESMO, MOŽEMO UOPĆE I

DOKUČITI BEZ GOSPODINA!? NIŠTA! ILI SVE, ALI

SAMO AKO NAM ON TO DADNE ZA SPOZNATI!

I KADA NAM DADNE NEŠTO ZA SPOZNATI, VRLO

ČESTO TO NE MOŽEMO PRIHVATITI. JER SMO MI

LJUDI SLABI I NEVJERNI I ZATVORENI ZA

GOSPODINOVE SPOZNAJE.

I ZATO JER ZLO UVIJEK, KUŠAJUĆI NAS, NASTOJI TO

DODATNO ZAKOMPLICIRATI.

Stojeći tamo na sprovodu, došavši pola sata prije, razmišljao sam o tome kakav će biti susret te pokojne osobe s Gospodinom. I što bi joj još ja mogao pomoći. Pa sam se sjetio i izmolio tamo, onako u sebi, Gospodinu, za njegovo milosrđe prema duši te osobe, KRUNICU BOŽJEG MILOSRĐA.

I sve je išlo svojim tokom. Pjevači, župnik, molitva, iznošenje vijenaca i na kraju iznošenje lijesa s tijelom te pokojne osobe.

I došao je čas kada nas je sve župnik uputio da krenemo prema mjestu gdje je pokojnica trebala biti ukopana.

I TADA SE DOGODILA SLAVA BOŽJA. NE ZNAM TO

PROTUMAČITI, KAKO I ZAŠTO. OSJETIO SAM U

JEDNOM TRENUTKU, GLEDAJUĆI PREMA LIJESU

POKOJNICE, KAKO JE PUT NEBA, NOŠEN ANĐELIMA

KRENUO NJEZIN DUH. NISAM TOČNO VIDIO ŠTO I

KAKO, NI NJEZINO LICE, NI LICA ANĐELA.

Nisam bio spreman za takvo što pa nisam to ni odmah uzeo kao nešto o čemu bi trebao posebno razmišljati. Kao, pojavila mi se u mislima takva slika, ništa posebno.

No, kada smo došli pred otvoren grob, kada su lijes položili u grob i kada je svećenik nastavio s propovjedi, PONOVNO MI JE U MISLI DOŠLA ONA SLIKA OD NEKOLIKO TRENUTAKA PRIJE I MISAO DA ONA, NJEZIN DUH I DUŠA, VIŠE NISU TU S NAMA.

TOČNO SAM OSJETIO, GLEDAJUĆI SPUŠTANJE LIJESA U GROB,

NEKU PRAZNINU. DUŠE I DUHA TE OSOBE NIJE BILO VIŠE S

NAMA. BILI SU NA POČETKU, TAMO KOD GROBNE KUĆE, ALI

KADA SMO MI KRENULI POKAPATI TIJELO, ANĐELI SU KRENULI

NOSEĆI NJEZIN DUH I DUŠU PRED LICE GOSPODINOVO.

TOČNO ONAKO KAKO SMO SVI MI TAMO MOLILI: **"ODNESITE**

JE PRED LICE SVEVIŠNJEGA."

I NISAM IMAO OSJEĆAJ DA ONA IDE ODMAH U RAJ, U

KRALJEVSTVO NEBESKO. NE, NEGO PRED GOSPODINOVO LICE

GDJE ĆE GOSPODINU POLOŽITI RAČUN ZA SVA SVOJA DJELA I

NEDJELA U ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

NO, ONO ŠTO JE MENI BILO JAKO DRAGO JE TO DA JE DUŠA

TE OSOBE SPAŠENA. DA NIJE PROPALA BEZ OBZIRA NA

NJEZINO IZVANJSKO NESVJEDOČENJE SVOJE VJERE. NJEZINA

DUŠA BIT ĆE SPAŠENA! KROZ ČISTILIŠTE ĆE SE OČISTITI I

DOĆI KRALJEVSTVO GOSPODINOVO.

TAKVO NEŠTO NISAM OSJETIO NI NA JEDNOM SPROVODU.

I OVIH DANA PUNO O TOME RAZMIŠLJAM. I ZNAM DA JOŠ

NEKE STVARI MORAM UČINITI.

A POSEBNO JEDAN KRATKI RAZGOVOR S JEDNOM OSOBOM IZ

NJEZINE OKOLINE KOJA ISTO SVOJIM PONAŠANJEM NE

SVJEDOČI SVOJU VJERU.

SAMO ĆU TOJ OSOBI REĆI DA AKO IKADA BUDE HTELA

RAZGOVARATI O TOME DA ĆE SE JEDNOG DANA PONOVNO

SUSRESTI S TOM POKOJNOM OSOBOM, DA JOJ JA O TOME

MOGU REĆI SVE ŠTO SADA ZNAM. I DA JE TO ISTINA, HTJELI

MI TO VJEROVATI ILI NE.

O HVALA TI GOSPODINE NA TIM PRELIJEPIM

TRENUCIMA! ŠTO SI MI DAO SPOZNATI DJELIĆ

TVOJE SLAVE I DJELIĆ ONOGA KAKO ĆEŠ NAS

SPASITI!

HVALA TI ŠTO SI MI PONOVNO POTVRDIO DA SI TU

I DA PO TVOJEM MILOSRĐU SVI MOŽEMO DOĆI K

TEBI!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE!